

дѣтскѣ любовь. Господь Богъ Израилевъ, до Когото си притекла, ще ти въздаде“. — „За мене е голѣма плата отъ Бога и това, гдѣто си ты тѣй милостивъ камъ мене“, отговорила Руѣъ. „Ты ми утѣши съ сладкѣ думѣ, мене, която сѣмъ подолня и отъ найпослѣднѣ-тѣ ти слугыни!“ — О, ако бы знаели благополучны-тѣ хора, какво благодѣяніе ся заключава въ едниъ сладкѣ думѣ за сърдце-то на страждущія!

Кога дошло время за обѣдъ, Воозъ повикалъ Руѣъ да обѣдва наедно съ хора-та му; той самъ ѝ раздавалъ ястїе. Руѣъ ся насытила и спрятала нѣколко отъ гозбѣ-тѣ и за свекървѣ си. Подирь обѣда, тя ся хванѣла той частъ за работѣ. Воозъ заповѣдалъ на жатвари-тѣ да оставятъ на нивѣ-тѣ по-вече класове, каквото да може да ги събира полесно. Руѣъ събирала до вечерь-тѣ; послѣ измлатила изъ събрани-тѣ класове цѣлѣ мѣрѣ ичимикъ.

Вечерь-тѣ Руѣъ донесла на свекървѣ си ичимика и гозбѣ-тѣ, койѣто была снастрила. — „Дѣщи моя, кой ся смилъ за тебе?“ извикала Ноемминь. „Да благослови Богъ сострадательныя челоуѣкъ!“ — „Азъ събирахъ класове на нивѣ-тѣ Воозовѣ“, отговорила Руѣъ. — „Той ни е роднина,“ казала Ноемминь, „и всякога обычаше наши-тѣ покойницы, догдѣ бѣхъ живы; сега и подирь смърть-тѣ имъ, той не заборава старо-то прїятелство, като прави добро на останѣли-тѣ сироты вдовицы на умрѣлы-тѣ му прїатели. Богъ да го благослови! А ты, дѣщи моя, не ходи на никоѣжъ другѣ нивѣ да събирашъ класове: чужды-тѣ хора ще хванѣтъ да ся обходятъ съ тебе грубо и неприлично“ — Ноемминь давала на снахъ си много други полезны совѣты, а Руѣъ была готова да исполнява пейны-тѣ повелѣнія.

Доклѣ жьнали ичимика и пшеницѣ-тѣ, Руѣъ събирала класове на нивы-ты Воозовы. Кога ся свършила жатва-та, Воозъ ѝ казалъ: „дѣщи моя, да бжде благословеніе Господне надъ тебе! Всѣкъ твой постѣпѣкъ показва твоѣ-тѣ любовь къмъ свекървѣ ти. Ты не гледа да обѣрнешъ на